GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA: BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.
„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.
Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 36 fr., pe şése lunĭ 18 fr., pe trei lunĭ 9 francĭ.

ANULŬ XLVII.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.
ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

NR. 120. Sâmbătă 14 (26) Iulie 1884.

Braşovŭ în 13 (25) Iulie.

Peregrinagiulŭ celorŭ o sută de Ungurĭ la teatrulŭ cehicŭ din Praga a produsŭ o dicusiune interesantă în ḍiarele din monarchiă.

Acum se pronunţă şi organulŭ de frunte alŭ Nemţilorŭ centralişti din Austria în cestiunea înfrăţirei între Praga şi Pesta şi modulŭ cum se pronunţă este fórte instructivŭ.

Mai întâiŭ „Neue freie Presse“ — căcĭ de acestŭ ḍiarŭ e vorba — amintesce călĕtoria lui Rieger la Peşta, la începutulŭ erei autonomistice, cu scopŭ de a căştigá amiciţia şi sprijinulŭ Maghiarilorŭ. Aceştia nu-i ḍiseră nicĭ da, nicĭ ba, aşteptândŭ sĕ véḍă ce se va alege din esperimentele comitelui Taaffe.

In cele din urmă dorinţele Cehilorŭ totuşĭ avură unŭ succesŭ órecare Ce-i dreptŭ, ḍice „Neue fr. Presse,“ înfrăţirea ceho-maghiară e încă o plantă crudă, pe care o udă numai „Politik“ şi „Pesti Naplo.“ Ungaria la înfrăţire n'a fostŭ representată decâtŭ printr'unŭ dascălŭ şi printr'unŭ architectŭ. Apoi continuă aşa:

„După ce unele foi serióse ungurescĭ începŭ a discutá condiţiunile, sub carĭ s'ar puté primí alianţa Cehilorŭ; după ce şi „Nemzet,“ organulŭ guvernului, află de lipsă a se pronunţá cu privire la simpatiile Cehilorŭ; după ce în fine tocmai acum cei din Pesta ne sfătuescŭ din nou se capitulămŭ: după tóte aceste nicĭ noi nu mai putemŭ tăcé, ci trebue se arătămŭ, ce atitudine credemŭ noi, că vomŭ avé se observămŭ în viitoriu faţă cu o apropiare între Cehĭ şi Maghiarĭ.

Pentru noi Nemţii apropierea, înfrăţireă sĕu alianţa lorŭ este cu totulŭ indiferentă. Numai atuncĭ amŭ puté atribuí unei asemenea manifestărĭ de simpatii şi antipatii naţionale o însemnătate politică, când amŭ presupune, că organisaţiunea internă a monarchiei depinde dela aceea că la care parte se vorŭ alătura Maghiarii. Acéstă presupunere nu-o putemŭ însĕ admite nicĭ ca Nemţĭ, nicĭ ca Austriacĭ, nicĭ ca partisanĭ ai organisaţiunii actuale dualistice. Ce privescŭ Maghiarii în naţiunea cehică şi ce aştéptă Cehii dela Maghiarĭ nu ne impórtă. Noi scimŭ numai atâtŭ că Ungaria după dreptŭ nu se póte amesteca în afacerile interne ale Austriei. Scimŭ de altă parte că Ungaria nu urmăresce decâtŭ interesele sale.

Cu totulŭ altă întrebare este, că óre din punctulŭ de vedere alŭ statului ungurescŭ este de doritŭ ca năsuinţele de independenţă ale Cehilorŭ se iea o analógă desvoltare cu cele ungurescĭ; óre reacţiunea faptică a organisaţiunii interne a Austriei, asupra Ungariei, care e tocmai aşa de netăgăduită ca şi reacţiunea Ungariei asupra Austriei, va fi mai favorabilă décă se va da la o parte influinţa Germanilorŭ şi va fi inlocuită prin aceea a Slavilorŭ.? Posiţiunea Maghiarilorŭ din Ungaria este multŭ mai ameninţată de aspiraţiunile Slavilorŭ, decâtŭ posiţiunea Nemţilorŭ în Austria.“

Nemţii de o parte, Slavii de alta. Aspiraţiunile slave vĕ ameninţă şi pe voi ca şi pe noi“ ḍicŭ cei dintâi către Maghiarĭ. „Numai în alianţă cu Slavii, Ungurii potŭ scăpá de centralismulŭ austriacŭ şi de germanismŭ“ ḍicŭ de altă parte Cehii. Carĭ din doi sunt mai bunĭ amicĭ ai Maghiarilorŭ?

Nicĭ unulŭ. Astăḍĭ Maghiarii nu se mai bucură nicĭ măcarŭ de simpatia ortacilorŭ lorŭ de odinióră, a Nemţilorŭ dualiştĭ. Nemţii se baséză pe bogăţia şi cultura lorŭ, Slavii pe numĕrulŭ lorŭ celŭ mare şi pe aceea că sunt muncitorĭ; pe ce se baséză Maghiarii, ce aliaţĭ au ei, cum credŭ ei că-şĭ vorŭ asigura esistenţa şi independenţa împresuraţĭ de germanismŭ şi de slavismŭ şi isolaţĭ chiar înlăuntrulŭ statului ungarŭ de celelalte naţionalităţĭ, carĭ formézá două din trei părţĭ ale poporaţiunei lui?

De ar fi numai isolaţĭ! Sunt însĕ chiar învrăjbiţĭ cu popórele din întru. Ce le póte folosí în asemenĭ împrejurărĭ înfrăţirea de aḍi pe mâne cu Cehii? Când va sosí timpulŭ criticŭ, ei totŭ isolaţĭ şi învrăjbiţĭ vorŭ fi.

Aceste sunt fructele unei politice nesocotite.

Scirĭ telegrafice.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Paris 25 Iulie: De erĭ séră până aḍi diminéţă au muritŭ în Marsilia 16 şi în Toulon 20 ómenĭ de coleră.

Roma 25 Iulie. — Guvernulŭ a luatŭ mĕsurĭ pentru stabilirea unei carantine de 5 ḍile în graniţe în munţii Brenerĭ, are de gândŭ sĕ ia astfelŭ de mĕsurĭ şi la Pontebba şi Cormons, puncte de lângă graniţele austriace.

Cronica ḍilei.

La 10 Augustŭ se va ţiné în Lăpuşulŭ ungurescŭ adunarea despărţĕmĕntului alŭ XII-lea alŭ Asociaţiunei transilvane. La băile din apropiere, Stoicenĭ, se va aranjá şi unŭ balŭ în favórea Asociaţiunei şi a şcólei gr. cat. din Lăpuşŭ. Diletanţii d-lui S. Moldovanŭ din Beclenŭ vorŭ da o representaţiă teatrală. Se speră, că adunarea va fi câtŭ mai bine cercetată. — Mai la vale publicămŭ apelulŭ.

*

Ministerulŭ ungurescŭ a însarcinatŭ pe d-nulŭ Iulius Olah sĕ călătorescă pe la tóte băile şi locurile de cură din Ungaria, şi sĕ compună unŭ conspectŭ generalŭ despre ele. Unele comune din ţeră au fostŭ încunosciinţate despre acéstă în scrisŭ de ministrulŭ Tisza, cu observarea, că prin unŭ astfelŭ de opŭ băile şi isvórele mineralice din patriă devinŭ mai cunoscute în lume.

*

Subprefectulŭ comitatului Timişórei a adresatŭ o circulară către tóte autorităţile, prin care îndemnă pe fie-care amploiatŭ sĕ sprijinéscă câtŭ mai multŭ societatea ce s'a întemeiatŭ în Timişóra pentru lăţirea limbei maghiare prin întemeiarea de asilurĭ pentru copii. In circulară se ḍice: »Este o frumósă misiune a amploiaţilorŭ cărmuirei, sĕ întărescă cinstea şi alipirea către ideea de statŭ maghiarŭ şi sĕ lucre, sĕ lase şi generaţiunei viitóre astfelŭ de sentimente. Mĕ bucurŭ, că potŭ constatá, că corpulŭ amploiaţilorŭ din comitatulŭ Timişórei şi-a împlinitŭ în acéstă privire chemarea în modulŭ celŭ mai strălucitŭ, sprijinindŭ cu celŭ mai bine întemeiatŭ entusiasmŭ fie-care mişcare, alŭ cărei scopŭ şi ,tendinţă le înspiră zelulŭ naţionalŭ.« — Daţĭ numai înainte!...

*

Senatulŭ academicŭ alŭ universităţii din Cernăuţĭ au hotărîtŭ, sĕ insiste pe lângă guvernŭ sĕ întemeeze acolo o facultate de medicină.

*

»The Standard« din Buenos-Ayres, vorbindŭ de succesulŭ ce D-ra Theodorini, Romănca a avutŭ érăşĭ în opera »Poliuto,« ḍice: „Primadona, d-şóra Teodorini este o artistă perfectă. Joculŭ ei este desĕvêrşitŭ şi vocea ei o minune de dulcéţă şi de cultivare.«

*

Rectorulŭ universităţii din Agram Lorcovicĭ a fostŭ suspendatŭ pentru, că s'a împotrivitŭ cercetărilorŭ în afacerea manifestului studenţilorŭ. Secretarulŭ Hervoicĭ e însărcinatŭ sĕ continue cercetarea

*

»Le Pays« spune, că procesulŭ afacerei dela Orfeu se va jueecá în Septembre de curtea de juraţĭ din Ilfovŭ.

*

Secerea grâului a începutŭ ḍice »Unirea,« în totŭ judeţulŭ Dêmboviţa, sĕptămâna acésta. Grâulŭ, care era fórte frumosŭ până la începerea ploilorŭ a cam suferitŭ pe alocurea; fiindŭ spiculŭ prĕ mare şi greu, a fostŭ doboritŭ de ploi. Sĕmănăturile de porumbŭ sunt satisfăcĕtóre, afară de unele localităţĭ înecate unde după scurgerea apelorŭ porumbulŭ a rĕmasŭ gălbiniciosŭ.

*

Circulaţiunea pe linia ferată între Comarnicŭ şi Sinaia s'a întreruptŭ, după cum amŭ anunţatŭ deja. Podulŭ dela tunelŭ dintre aceste două staţiunĭ a suferitŭ marĭ stricăciunĭ. Circulaţiunea se face prin transbordare. S'a luatŭ mĕsurĭ ca linia sĕ fie restabilită câtŭ mai curêndŭ.

*

Ministrulŭ de rĕsboiu alŭ Austriei a începutŭ lucrările sale pentru construirea unui portŭ în Sebenico, unde, după cum se spune, se va muta şi arsenalulŭ de marină dela Pola.

*

Joi s'a începutŭ în senatulŭ francesŭ discusiunea proiectului de revisuire a constituţiunei francese.

*

Ministrulŭ-preşedinte Ferry a declaratŭ în consiliulŭ ministerialŭ, că pertractările cu China iau o direcţiune bună. Vice-regele din Nanking tratéză acum cu Patenôtre despre despăgubirea speselorŭ de rĕsboiu.

*

Dr. Koch a primitŭ dela Grévy ordinulŭ legiunei de onóre. Ordinulŭ i l'a presentatŭ Dlŭ de Courcel.

*

Cu prilejulŭ desbaterei asupra convenţiunei comerciale cu Spania, ministrulŭ italianŭ Mancini a datŭ a înţelege, că nu póte cere retragerea ministrului Pidal, de óre ce acesta este conducĕtorulŭ uniunii conservătóre liberale, pe care se razimă ministrulŭ Canovas.

*

In Germania advocaţii respingŭ cu indignaţiune procesele oferite de cămătarĭ cunoscuţĭ. Procurorulŭ Herz din Manheim, care spriginise într'unŭ procesŭ pe unŭ cămătarŭ, a fostŭ pentru acésta înfruntatŭ din partea juriului de onóre a procurorilorŭ germanĭ.

*

Afacerea conflictului serbo-bulgarŭ se va trata în conferenţe diplomatice. Representanţii Austro-Ungariei, Germaniei şi Rusiei au primitŭ deja instrucţiunĭ pentru tratările, ce se vorŭ face în Belgradŭ, cu privire la cestiunea de dreptŭ dela Bregova şi în Sofia, cu privire la cestiunea emigranţilorŭ.

*

Se scrie din Tĕrnova că camera s'a închisŭ Lunĭ.

*

A doua şedinţă a conferenţei din Londra s'a amĕnatŭ, din pricină că unorŭ ambasadorĭ nu li s'a trimisŭ încă instrucţiunĭ cu privire la propunerile financiare.

*

Congresulŭ naţionalŭ grecescŭ s'a întrunitŭ în ḍilele acestea pentru alegerea unui nou patriarchŭ. Se crede, că Pórta va pune multe piedicĭ lucrărilorŭ lui şi că voesce a-şĭ arogá dreptulŭ de-a numi pe patriarchŭ.

*

Din Varşovia se scrie, că între cei ce au luatŭ

parte la conspirațiunea în contra Țarului, sunt și studenți poloni, neguțători evrei și câți-va funcționari germanĭ.

*

Serbarea Ramazanului a adusŭ câtă-va liniște în Egiptŭ. Intre Arabi e mare ferbere; dorulŭ de rĕsbunare se pronunță în totŭ loculŭ. Gordon a dișŭ: „Décă Madiulŭ nu va fi sdrobitŭ, va sdrobi elŭ pe alții.“

*

Din Algeria se scrie, că în decursŭ de trei dile orașulŭ a fostŭ într'o continuă ferbere. Poporulŭ străbătea ulițele strigându mereu: „Josŭ cu Evreii.“ Voindŭ a aprinde cu petroleu sinagoga lorŭ, a intervenitŭ armata. Evreii s'au baricadatŭ bine în casele lorŭ.

Dieta Bucovinei.

„Neue Freie Presse,“ scrie în numĕrulŭ sĕu de Miercurĭ următórele șire, carĭ dau pe față gândurile ei ascunse:

»In 21 Iulie st. n. s'a deschisŭ dieta Bucovinei cu o cuvêntare a noului căpitanŭ alŭ țĕrii, a baronului de Vasilco. D-nu Vasilco a mai fostŭ și sub Hohenwart căpitanŭ alŭ țĕrii Bucovinei și sub conducerea lui votă atuncĭ dieta din Cernăuțĭ adresa sa despre dreptulŭ »istoricŭ« alŭ Bucovinei, după cum erá moda în celelalte diete, fără a lăsá afară și pe cele din Vorarlberg. Acum mergŭ lucrurile pe altă cale; de vreme ce federalismulŭ domineză în consiliulŭ de statŭ, dietele sunt desbrăcate de nimbulŭ politicŭ și br. Vasilco se mulțămesce și cu astea. Elŭ are chiar bunătatea, sĕ recunóscă, că limba germană este o legătură pentru poporele monarchiei. Décă nu ar fi voitŭ sĕ recunóscă acésta, dieta i s'ar fi împotrivitŭ. Fără limba germană pertractările dietei Bucovinei ar fi sĕmănatŭ cu zidirea turnului babilonicŭ. De altfelŭ, întréga dietă a Bucovinei, în care mai toțĭ prefecții din țĕră împreună cu presidentulŭ ei sunt aleșĭ deputațĭ, este unŭ instrumentŭ, cu care poțĭ cântá ușorŭ totŭ felulŭ de melodii. De-arŭ fi tóte adunările representante ale poporului astfelŭ, ce ușóră ar fi domnia în Austria!«

O altă fóie germană aduce unŭ resumatŭ alŭ cuvêntării baronului Vasilco. In vorbirea sa acesta își aduce cu plăcere aminte de antecesorulŭ sĕu, își esprimă speranța, că deputații cu toții împreună vorŭ lucrá pentru cea mai potrivită deslegare a problemelorŭ, ce are dieta a resolvá; accentuéză egala îndreptățire a tuturorŭ naționalitățilorŭ din țĕră precum și recunóscerea limbei germane, de cea mai deplinŭ desvoltată și mai potrivită pentru reciproca lorŭ înțelegere și sfătuire. Vasilco salută apoi dieta, spunêndu-i că ea e sprijinită în lucrările sale de cătră stăpânire, și sfĕrși cu strigarea: Sĕ trăéscă Impĕratulŭ!

Sĕrbătorirea lui Horia și Cloșca.

Sub acestŭ titlu cetimŭ în organulŭ Sĕcuilorŭ „Székely Nemzet“ dela 24 Iuliu următórele:

»Acelorŭ doi aventurierĭ românĭ opincarĭ, carĭ cu »pajura împĕratului Iosifŭ« au nebunitŭ pe olăhimea din Ardélŭ până cândŭ funea i-a ajunsŭ la gâtŭ, acelorŭ »doi eroi« nicĭ prin gândŭ nu le-a plesnitŭ, că după 100 de anĭ se vorŭ aflá cărturarĭ, carĭ vorŭ aranja o sĕrbătóre națională seriósă în amintirea martiriului lorŭ. Și totuși s'au aflatŭ.

Dincolo, în România, reuniunĭ, societățĭ, tinerĭ universitarĭ cu deplină însuflețire națională s'au pusŭ pe lucru, și provócă pe toțĭ connaționalii (?) din patriă și din străinătate, ca sĕ vină și sĕ contribuela înălțarea strălucirei sântei serbărĭ naționale. Sunetele aceste își află și aci la noi resunete. »Gazeta« din Brașovŭ primesce scirĭ originale despre pregătirĭ, și își însoțesce informațiunile cu comentare rĕu-voitóre (? red. G. Tr.). In Sibiiu se forméză „Opinca,“ sĕ trămitŭ invitărĭ la subscriere în tóte părțile. Scopulŭ ce-lŭ au cu »Opincile« este reformarea »causei naționale« române. Mișcarea pornesce din lăuntru înafară; curentulŭ sĕ vérsă din afară înlauntru, aicĭ se face ghemŭ și se forméză unŭ ce, care n'are caracterŭ pronunțatŭ pentru că e turbure, dér despre scopulŭ acestui órece deocamdată nu poțĭ sci nimicŭ.

Numai atâta e învederatŭ înaintea nóstră, că facŭ turburărĭ. Pentru ce? Nicĭ ei nu sciu, ci sciu atâta că trebue sĕ facă turburărĭ: așa li-o dictéză »sfânta causă.« De bună sémă, că istoricii din România altcum zugrăvescŭ caracterele celorŭ »doi eroi,« nu precum îi cunóscemŭ noi aicĭ. Nu li-o luămŭ în nume de rĕu. Dar mare lipsă de consciință se cere, ca Românii nostri sĕ mérgă după acestŭ falsum istoricŭ, și sĕ facă tóte nebuniile începute de ei.

Căcĭ pe lângă puținŭ simțŭ de onóre și de datoriă Românii noștri nu numai că nu s'arŭ lăsa sĕ fie păcăliți de sgomotulŭ ce-lŭ facŭ cei din Bucurescĭ, ci seriosŭ arŭ trebui sĕ protesteze contra tuturorŭ suspicionărilorŭ, care i-arŭ pute aduce în legătură cu simpatia față de amintirile cruntei epoce a lui Horia și Cloșca.

Dar pressa nóstră română și tribunii noștrii agitatorĭ nu facŭ așa. Ei batŭ tactulŭ în afară. Acolo sĕ propovĕduesce ura contra monarchiei nóstre: aicĭ înlăuntru sĕ audŭ echourile. Spunŭ că ei sunt fii vitregĭ ai statului maghiarŭ, că li se urgisesce limba, obiceiurile, simțĕmintele, credința etc. Cerŭ lecuire și află apăsare, cerŭ ajutoriu și capĕtă loviturĭ. Se audŭ dincolo țipetele de durere și din ele sĕ prepară apoi — o demonstrațiă copilărescă — contra monarchiei nóstre. Căcĭ scopulŭ nu póte fi altulŭ, decâtŭ acesta: de a nutri ura contra rassei maghiare.

A nu lăsá nicĭ odată sĕ se stângă tăciunele, care arde sub spuză, ca la timpulŭ sĕu sĕ pótă aprinde cu elŭ relațiunile de prietinie între cele doue state vecine, prieteniă oficiosŭ arĕtată, dar în faptŭ nicĭ odată recunoscută de ei.

Căcĭ ce scopŭ ar ave societățĭ ca »Opinca.« Răpcigósa de opincă nu servesce decâtŭ pentru a calcá cu ea în noroiu. Er noroiulŭ se lipesce de opincă și opinca nu se mai curățesce nicĭ odată de elŭ.

De câte orĭ au fostŭ făcuțĭ atențĭ cei dela „Gazetă,« sĕ se pórte bine, sĕ nu calumnieze, sĕ nu vorbéscă absurditățĭ despre guvernarea statului maghiarŭ; ca și cum acesta n'ar ave alta de lucru, decâtŭ a-i nimicĭ pe ei. De câte orĭ le-amŭ spus'o, că ei ca cetățenĭ ai statului, n'au de locŭ motive a se plânge; căcĭ lorŭ cu multŭ mai bine le merge, decâtŭ valachilorŭ din România. Cele mai însĕmnate oficii ale statului, suntŭ copleșite, gemŭ de fiii lorŭ, (mĕi! mĕi! Red. Gaz.) toleranța față de ei a degeneratŭ deja într'o negligință fără pĕreche.

(Cu alte cuvinte mai înainte eramŭ celŭ puținŭ tolerațĭ, ér acum nicĭ tolerațĭ nu mai suntemŭ. Red. G.)

Bine sĕ ia sema adoratorii lui Cloșca, ca în sfîrșitŭ într'o bună diminétă sĕ nu le șuiere vergele pe de-asupra capului!

De geaba se aprindŭ așa de grozavŭ Sĕcuii noștrii, căcĭ din Horia și Cloșca totŭ nu vorŭ face câtŭ îi hăulŭ sfinți unguresci, ca sĕ nu-i mai tămâieze Românii!

Adunarea despărțĕmêntului alŭ XII-lea alŭ Asociațiunei transilvane.

Comitetulŭ de primire din Lăpușulŭ unguresců ne trămite spre publicare următorulŭ apelŭ:

On. Domnule! Scopulŭ Asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului română, îlŭ cunóscețĭ precum îlŭ și vedețĭ espresŭ în cuvintele: »literatura și cultura poporului română.« — Ce póte sĕ zacă mai multŭ la inima fiecărui română adevĕratŭ, decâtŭ înaintarea în cultură și rĕdicarea pe acelașĭ gradŭ de cultură a poporului nostru, cu celelalte popóre conlocuitóre în acéstă patriă, precum și cu popórele civilisate Europe? Și ce póte fi mai nobilŭ, decâtŭ năsuința în acéstă direcțiune? — Adresându-ne decĭ cătră P. T. D-ta cu acésta, scimŭ că, cătră o inimă plină de acestŭ nobilŭ zelŭ ne adresămŭ.

Despărțĕmântulŭ alŭ XII-lea alŭ Asociaț. transilvane p. l. și c. pop. rom. își va ține adunarea din éstŭ anŭ în ținutulŭ nostru muntosŭ și în centrulŭ cercului — la Lăpușulŭ-unguresců, — în localitățile scólei române gr. cat. 10 Augustŭ a. c.

E dar aci timpulŭ favorabilŭ și oportunŭ, sĕ luămŭ cu toții parte la acéstă adunare, și sĕ depunemŭ obolulŭ nostru pe altariulŭ culturei naționale. Inteligință și poporŭ, preoțime și fii sufletescĭ, sĕ convenimŭ și sĕ rĕdicămŭ câștigulŭ moralŭ și materialŭ alŭ acestei nobile asociațiunĭ, în acéstă di de sĕrbătóre pentru ținutulŭ nostru:

Ne adresămŭ decĭ cătră On, D-ta, rugându-Te ca în cerculŭ activității d-tale, sĕ esplicĭ poporului scopulŭ mărețŭ alŭ acestei instituțiunĭ de pace, sĕ facĭ colecte, sĕ lucri, ca și din poporŭ sĕ se facă câtŭ de mulțĭ membri ajutătorĭ sĕu binefăcĕtorĭ ai asociațiunei, contribuindŭ care după puterea sa, așa că la 10 Augustŭ sĕ ia parte la adunare și poporulŭ în numĕrŭ câtŭ de mare. Despre inteligință, nu ne îndoimŭ, că cea mai mare parte se vorŭ face membri ai Asociațiunei.

Zelulŭ D-tale va face, sĕ nu ne înșelămŭ în speranța nóstră, și ca sĕ poțĭ tace încă de pe acuma colecte ițĭ trămitemŭ o listă, care împreună cu banii incurșĭ o vei presentá adunărei din 10 Augustŭ.

Lăpușulŭ-unguresců la 20 Iuliu 1884.

Ioanŭ Georgiu, m. p. pres. comit. fil. de primire. — **Augustinŭ Popŭ**. v. pres.

Corespondința nóstră din comitate.

Sângeorgiu din Câmpiă, 4 Iulie 1884.

„Unŭ Română devotatŭ causei naționale“ din Clușiu ne provócă în Nr. 100 alŭ G. Tr. sĕ ne dămŭ în publicŭ raportulŭ despre decurgerea alegerei de membri comitatensĭ întêmplată în Sopteriu lângă Ormenișulŭ de pe Câmpiă în 25 Iuni.

Mai înainte trebue sĕ spunŭ însă pe scurtŭ unele împrejurărĭ, ce suntŭ de lipsă pentru limpedirea acestui scurtŭ raportŭ.

Noi Românii din acestŭ cercŭ încă dela inceputulŭ erei constituționale amŭ făcutŭ legătură cu Ungurii, ca dintre cei 20 membri aleșĭ și trimișĭ din acestŭ cercŭ la congregațiunea municipală, 10 sĕ-i pue Ungurii, pe cine vorŭ voi ei și 10 sĕ-i punemŭ noi eră pe cine vomŭ vrea. Acéstă legătură cu puțină știrbire totŭ așa s'a împlinitŭ în câte trei anĭ — căcĭ totŭ la trei anĭ se alegŭ membrii municipalĭ.

In anulŭ trecutŭ fiindŭ alegere eră de 10 membri, carĭ se ia parte cu voturile lorŭ la restaurarea amploiațilorŭ comitatensĭ, ce s'a întêmplatŭ în Decembre în Clușiu, proprietarii ungurĭ s'au desbinatŭ în două părțĭ: O parte avêndŭ în frunte pe „monstrulŭ constituționalŭ« din Sopteriu nu vrea sĕ ne dea, decâtŭ 2 sĕu 3 membri, și și aceștia nu după voia nóstră, ci după placulŭ ei. Eu m'am folositŭ de ocasiune și am pactatŭ cu cealaltă partidă, ce ținea la obiceiulŭ celŭ vechiu, punêndŭ între Românĭ și pe d-nii A. Bohĕțelŭ și Dr. Isacŭ. Acestŭ pactŭ afară de notarii românĭ, de popa din Sopteriu Turcu și de celŭ din Crăgșorŭ cu toțĭ alegĕtorii lorŭ împreună, de toțĭ Românii inteligențĭ a fostŭ de bunŭ primitŭ.

Pe basa acestui pactŭ mergemu în 28 Nov. an. trecutŭ la alegere. Proprietarii ungurĭ fidelĭ pactului își împlinescŭ datoria; suntemŭ în maioritate, mai cu semă că și după amédĭ 6—7 trăsurĭ aducŭ alegĕtorĭ, carĭ mai toțĭ primescŭ bilete de ale nóstre. Ce-i dreptŭ din partea notarului comitatensŭ, Bonis, care era de față; din partea pretorelui și a presidentelui Siko s'au folositŭ tóte piedecile, ce se potŭ pune; dar nicĭ unŭ resultatŭ în favorulŭ lorŭ nu au avutŭ. Votisarea întreruptă se continuă la 2 ore după amédĭ. — Vine ora a 6-a, se în-

---

FOILETONŬ.

Din Basmele scandinave.

Cele trei frunze carĭ cântă.

Traducere de Iónŭ S. Spartali.

A fostŭ odată unŭ împĕratŭ, care avea trei fete așa de frumóse și bune, că nu-șĭ avéu sĕmĕnŭ. Cea mai mică pe care o chiemá Eva, era mai frumósă și mai gingașă de câtŭ cele mai marĭ. Tótă lumea o iubea și împĕratulŭ, tătălŭ ei, o iubea cu deosebire.

Intr'o di, era tómna, fiindŭ unŭ bâlciu mare prin prejurŭ, împĕratulŭ hotărî sĕ se ducă și dînsulŭ acolo cu slujitorii lui. Până sĕ nu plece, întrebă pe fete că ce vréu ele sĕ le aducă, pentru că așa eră obiceiulŭ împĕratului, că orĭ de câte orĭ se ducea unde-va le aducea câte unŭ darŭ.

Fetele mai marĭ vreau sĕ aibă lucrurĭ, care de care mai scumpe; fata cea mică însĕ nu vrea nimicŭ. Impĕratulŭ o întrebă, décă nu vrea cumva sĕ-i cumpere vr'o brățară. Dînsa rĕspunse că are destule giuvaericale și destule parale.

Dar pentru că împĕratulŭ stăruia sĕ céră și dênsa ceva, fata îi dise;

»Am și eu o dorință, darŭ nu cutezŭ s'o spunŭ.«

»Spune, copila mea, și orĭ ce vreĭ, ițĭ voi aduce, chiar de ar fi sĕ cumpĕrŭ lucru ăla cu jumĕtate împĕrăția mea.

—Bine, décă e așa, mărite împĕrate. Am auditŭ vorbindu-se de trei frunze carĭ cântă. Așŭ vrea sĕ le am.

— Cererea ta este fórte mică, aș fi vrutŭ sĕ fi cerutŭ ceva mai greu de împlinitŭ.

La bâlciu sĕ strînsese o grămadă de negustorĭ din tóte țĕrile, așa că lesne găsi prăvăliile de unde sĕ cumpere darurile pentru fetele luĭ mai marĭ. Insĕ când sĕ cumpere cele trei frunze carĭ cântă, întrebă icĭ, întrebă dincolo, de unde sĕ găsescă? nimenĭ nu audise despre dênsele și nicĭ puteu sĕ-lŭ îndrepte unde sĕ le găsescă.

După multe și secĭ căutărĭ, se hotărî în cele din urmă să încalice și sĕ se'ntórcă acasă tare îngrijatŭ, că nu póte împlini pofta fie-si.

Plécă singurŭ, darŭ pe drumŭ, d'odată, aude apróape de dênsulŭ niște sunete ca de vióră orĭ de ghitară, dar niște sunete așa de dulcĭ cum nu mai audise dênsu în viața lui.

Indréptă calulŭ spre loculŭ de unde parc că vine musica aia, și cu câtŭ s'apropiă mai multŭ d'acea musica îlŭ fermecă mai multŭ și-lŭ atrage. In sfĕrșitŭ ajunge în mijloculŭ unei livedĭ, se uită în drépta și în stânga și în cele din urmă găsesce în vêrfulŭ unui alunŭ trei frunde de aurŭ cari cândŭ se legănau scoteau musica aceea atâtŭ de dulce.

Ce sĕ mai gândéscă împĕratulŭ: astea erau frunzele fermecate, pe carĭ le căutase dênsulŭ de surda tótă diua. Intinde mâna sĕ le rupă, însĕ frunzele sĕ închidŭ și sĕ tragŭ înapoi și unŭ glasŭ puternicŭ strigă:

»Să nu te atingĭ de frunzele astea!«

— Nu potŭ sĕ cumpĕrŭ frunzele astea?« întrebă împĕratulŭ.

Făptura nevĕdută rĕspunde:

„Eu sunt prințulŭ Hat. Palatulŭ meu este subt alunulŭ ăsta. Nu vêndŭ frunzele; ți le potŭ da însĕ numai décă vei face ce-ți voiŭ cere eu.

— Ce vreai?

Pe ființa pe care o vei întêlni mai întâi în cale sĕ mi-o dai mie.

— »Ciudată cerere!« gândi împĕratulŭ.

Se gândi însĕ la dorința fie-si și la făgăduiala lui și primi.

Frunzele se lăsară numai decâtŭ în josŭ. Impĕratulŭ le rupse și porni veselŭ spre palatŭ.

Tótă diua fetele vorbiseră numai de lucrurile scumpe pe carĭ trebuia sĕ le aducă împĕratulŭ, tatălŭ lorŭ. Cătră amurgŭ, Eva dise cătră surorile ei:

„Dar noi nu ne ducemŭ sĕ întêmpinămŭ pe tata?

— Eși-i tu înainte, décă vrei. Afară este igrasiă și noi nu vremŭ sĕ ne stricămŭ hainele.

cepe culegerea voturilorŭ: mai multe erau ale nóstre, cândŭ spre sfirşitŭ, pe fundulŭ cutiei, în care se strînseseră ele, nu mai găsimŭ, decâtŭ numai de cele date pentru 2 Românĭ. Spre uimirea şi mirarea nóstră cădemŭ cu 5 voturĭ mai puţinŭ, decâtŭ vrăşmasii noştri. Se ia cutia în cercetare şi ce sĕ vĕḑĭ?... în fundŭ sĕ găsesce o gaură de 3 degete spartă, acoperită cu unŭ nodŭ de sfóră şi sigilulŭ întregŭ — la întreruperea votisărei cutia se ferecase în sfóră şi se sigilase.

Nu înculpezŭ pe nime, cu atâtŭ mai puţinŭ pe d-lŭ Siko, — la dênsulŭ se ţinuse cutia, — dar ce am ḑisŭ în raportulŭ aşternutŭ comisiunei verificătóre, ḑicŭ şi acum, că mânĭ rele şi pĕcătóse au scosŭ până la 45—50 bilete de ale nóstre şi le-au înlocuitŭ cu de ale lorŭ.

In urma recursului s'a nimicitŭ acésta alegere şi s'a hotărîtŭ a doua pe 20 Febr. a. c. şi s'a doveditŭ operaţiunea povestită şi prin aceea, că noi amŭ învinsŭ cu 51 voturĭ, aşa precum s'a scrisŭ în Nr. 20 alŭ G. Tr. în Febr. a. c. Membrii cu puţină deosebire au fostŭ aceia, carĭ au fostŭ şi la cea dintâiu alegere. Proprietarii ungurĭ fidelĭ şi la acéstă a doua alegere au fostŭ constanţĭ.

Guvernamentalii duşmanĭ împotriva acestei alegerĭ încă au făcutŭ recursŭ şi după o lungă trăgănare, sub pretextŭ, că alegerea s'a făcutŭ după listele din 1883 éră s'a nimicitŭ, cu tóte, că între listele din 1883 şi 1884 numai deosebire de 6 alegĕtorĭ erà.

In urma acestora s'a hotărîtŭ a treia alegere pe 25 Iunie l. tr. totŭ în Sopterŭ, de astă-dată nu sub preşedinţa lui Siko, ci a lui Csernatoni. Aicĭ am sĕ observŭ, la a doua alegere s'a subscrisŭ o cerere de către 170 alegĕtorĭ, mai multŭ de jumĕtate, căcĭ la olaltă suntŭ 280— pentru schimbarea locului de alegere dela Sopteriu la Ormenişiu şi cererea s'a înaintatŭ la gremiulŭ comitatensŭ, care de sigurŭ o va pune ad acta după congregaţiune, în Sopteriu fiindŭ ei tare bine baricadaţĭ.

Pe cale privată am înţelesŭ apoi dela Cluşŭ, că alegerea a treia e deplinŭ hotărîtă pe 25 Iuniu a. c. oficiosŭ nu s'a auunţatŭ, decâtŭ numai cu trei ḑile mai înainte. Am scrisŭ dară în tóte părţile vre-o 30 scrisorĭ şi provocărĭ punêndŭ aşa în mişcare pe ómenĭ.

Dar proprietarii ungurĭ Duminecă înainte de alegere pe ascunsŭ se adunară în Ormenişŭ pactândŭ în modŭ perfidŭ cu Siko şi consoţii, fără a ne da de veste nouă, cu atâta mai puţinŭ dar a ne chema şi pe noi la o astfelŭ de conferinţă; acolo au statoritŭ şi listele ei între ei.

Eu am fostŭ încunosciinţatŭ de către preotutŭ Vodă despre perfidia lorŭ mişeléscă, dar nu puteam crede, căcĭ îi socotiam ómenĭ de onóre şi sciam, că la îmbierea lorŭ se făcuse pactulŭ, că ei au stăruitŭ pe lângă elŭ la cele două alegerĭ trecute şi nu-mĭ pute fi nicĭ ertatŭ a crede acésta. Cu ei séu fără ei pe aceeaşĭ cale avémŭ sĕ apucămŭ.

Cei dela putere s'au îngrijitŭ, ca eu şi preotulŭ Vodă, ca proprietarĭ din Ormenişŭ, sĕ fimŭ destinaţĭ tocmai pe ḑiua de 25 Iuniu la comasarea de acolo, hotărîndŭ acéstă ḑi chiar prin tribunalulŭ dela Cluşiu. Findŭ peste putinţă sĕ lipsescŭ dela comasare, negăsindŭ nicĭ unŭ advocatŭ, care sĕ mĕ înlocuéscă, căcĭ am fostŭ însciinţatŭ numai în séra de 24 Iunie, am rugatŭ pe preotulŭ din Chichindŭ Petru Rusŭ sĕ conducă alegerea şi sĕ pórte grijă de afacerile ei.

Ce a făcutŭ nu sciu de sigurŭ, dar venindŭ la Ormenişŭ D-lŭ D. F. ne spuse, că sosindŭ 35 alegĕtorĭ din Milaşu mare fură luaţĭ din urmă ca nisce oi de către pretorele Sándor Imre împreună cu alţĭ alegĕtorĭ, ce stăteau la quartirulŭ nostru şi carĭ aveau a decide votarea, le dete preotulŭ bilete de ale contrarilorŭ, promiţĕndu-le bĕutură şi câte de tóte. Aşa se zădărnicí lupta, şi din partea nóstră mulţĭ alegĕtorĭ plecară nevoindŭ sĕ se espună brutalităţilorŭ stăpânilorŭ înşelătorĭ. Mereu li se spunea apoi, că de geaba e tótă truda, că de ar învinge nu de 2—3 orĭ ci de 20 de orĭ totŭ nu se va aproba acea alegere, pentru că Dacoromânii ca Bohĕţielŭ şi Isacŭ nu potŭ avé locŭ în congregaţiune.

Binevoiéscă însĕ d-lŭ autorŭ alŭ articulului din G. Tr. Nr. 20, ca unulŭ ce a fostŭ de faţă la alegerea din cestiune, sĕ o descrie într'unŭ modŭ sincerŭ şi dreptŭ şi mai cu sémă sĕ ne spună de ce nu au mersŭ pe calea apucată (cu séu fără proprietarii pomeniţĭ) aşa ca să iésă mai multe voturĭ în favorulŭ nostru?

După ce d-lŭ autorŭ alŭ acestui articlu va descrie mersulŭ celorŭ întêmplate în Sopteriu, îmĭ reservŭ şi eu dreptulŭ a-mĭ face ale mele obiecţiunĭ. Dar ḑicŭ, că rĕulŭ e cu multŭ mai mare, decâtŭ şi-lŭ póte închipuí cineva, pe rêndŭ se va descoperí însĕ şi elŭ.

Ludovicŭ Simonŭ.
proprietarŭ.

Colera în Franţa.

Dr. Marcovicĭ, trimisŭ de guvernulŭ românŭ, sĕ studieze caracterulŭ epidemiei din Franţa, a cercetatŭ spitalele din Marsilia. După resultatele dobêndite până acum, crede, că putemŭ spera, că furia colerei va scădé pe încetulŭ.

Marcovicĭ a plecatŭ la Toulon.

*

Roger, duhovniculŭ mănăstirei din Marseille Retraite, murĭ Luni séra, după ce la amiadĭ făcuse slujba liturgiei. Mânăstirea s'a închisŭ îndată şi vre-o 80 de maice bĕtrêne au luatŭ lumea în capŭ prin tóte părţile. Totŭ, ce-a rĕmasŭ în mănăstire, a fostŭ arsŭ sub privegherea unui comisarŭ poliţistŭ, Georges.

*

După cifre autentice se constată, că numĕrulŭ fugarilorŭ din Marsilia se urcă la 60,000 ómenĭ. Décă adaugemŭ şi numĕrulŭ celorŭ ce au fugitŭ pe corăbii, putemŭ ḑice fără greşală că a patra parte a locuitorilorŭ Marsiliei au părăsitŭ oraşulŭ.

In mare perplesitate e însĕ căpitanulŭ portului; nu scie ce sĕ facă cu corăbiile infectate. Locuitorii de pe lângă Capulŭ Pinède au protestatŭ în contra staţionării lorŭ aprópe de malurĭ, ḑicêndŭ, că le strică aerulŭ; sĕ le mâne mai pe mare, nu găsesce mijlocŭ sĕ le provedă cu de ale traiului, nevoindŭ nimenea sĕ se însărcineze cu acésta!...

*

In Lyon a muritŭ o femeă, ce venise dela Marsilia şi unŭ doctorŭ, ce se ocupa cu studiarea microbilorŭ s'a bolnăvitŭ. Temperatura s'a domolitŭ prin plóie şi aşa situaţiunea se făcu mai favorabilă.

*

Din Toulon se mai scrie, că 18 dame în haine de doliu au presentatŭ lui Toupan, locoţiitorului primarŭ, o petiţiune subscrisă de 10,000 femei catolice, cerêndŭ voe sĕ ţînă o procesiune pe stradele oraşului pentru încetarea colerei.

Diverse.

Unŭ jurnalistŭ ministru. — Scriitorulŭ şi jurnalistulŭ sĕrbescŭ de origine din Banatulŭ sêrbescŭ, Lazar Costicĭ, a fostŭ denumitŭ ministru de culte şi instrucţiune publică în Muntenegru. Costicĭ este unŭ bărbatŭ fórte talentatŭ, şi şi-a însuşitŭ cultură mai multă la universitatea din Viena. Mai pe urmă a redactatŭ jurnalulŭ »Independenţa« în Belgradŭ, până ce a fostŭ esilatŭ de regele Milanŭ din causa oposiţiunei sale pré înverşunate. Se pare, că tóte elementele sêrbescĭ cu sêmţĕminte naţionale se grupeză încetulŭ cu încetulŭ împrejurulŭ principelui din Muntenegru.

*

Amorŭ şi sinucidere. — In Neustattl forestierulŭ Vincenţiu Groh, unŭ bĕtrênŭ de 82 de anĭ, a puşcatŭ pe soţiă-sa, cu care a trăitŭ 50 de anĭ împreună, apoi s'a împuşcatŭ şi pe sine în gură. Amêndouĕ cadavrele au fostŭ înmormêntate în aceeşĭ grópă. Este neesplicabilŭ motivulŭ, ce a îndemnatŭ pe bĕtrênulŭ omŭ la acéstă crimă oribilă. Se vorbesce, că o a treia persónă ar fi făcutŭ o glumă cu dênsulŭ, pe care luându-o seriosŭ, l'a făcutŭ jalusŭ.

*

Sfĕrşitulŭ pleşuviei. — Colonelulŭ rusescŭ Prevalski, care e renumitŭ prin călĕtoriile sale interesante în centrulŭ Asiei, a făcutŭ o deosebită descoperire întruna din espediţiunile sale recente. Dênsulŭ avea sĕ facă unŭ drumŭ lungŭ prin pustia Stamai. Pămêntulŭ erá grozavŭ de ferbinte; căldura era de $62^{1}/_{2}{}^{0}$ C. la améḑĭ, séra de 32—35° C. Neaşteptată fù surprinderea naturalistului rusescŭ în decursulŭ marşului sĕŭ prin pustiă, cândŭ observà că tuturorŭ participanţilorŭ pleşuvĭ le-a crescutŭ pĕrulŭ şi barba câtŭ se póte de curêndŭ. Ceva mai minunatŭ observà colonelulŭ la unŭ tênĕrŭ cazacŭ. La întrarea în pustiă acesta avea unŭ obrazŭ móle ca de fată, după câte-va ḑile obrazulŭ sĕŭ atâtŭ de delicatŭ, era împodobitŭ cu o barbă plină câtŭ se póte de désă. Colonelulŭ rusescŭ este unŭ învĕţatŭ seriosŭ, prin urmare acéstă istorisire merită totŭ creḑĕmêntulŭ. Influinţa ferbinţelei asupra crescerii pĕrului se dovedesce şi prin aceea, că locuitorii zonei ferbinţĭ au pĕrŭ mai desŭ ca cei din zona rece. In totŭ casulŭ s'a aflatŭ modulŭ prin care sĕ póte pune odată capĕtŭ pleşuviei, călătorindŭ cu toţii prin pustia Stanai.

*

Sentinţe rusescĭ. — Lupulŭ a chematŭ pe capra la masă, dar ea nu a primitŭ. — Vulpea dórme, dar în visŭ numĕră găinile. — Lupulŭ îşĭ schimbă în totŭ anulŭ pĕrulŭ, dér totdéuna rĕmâne lupŭ. — Dragostea foculŭ şi tusea nu suntŭ de împrumutatŭ. — Imprietineşce-te cu ursulŭ, dar pentru aceea nu lăsa măciuca din mână. — Tóte suntŭ amare pentru celŭ ce are veninŭ în gură. — Pânea şi sarea umilescŭ şi pe tâlharĭ. — Cine vênéză doi epurĭ, nu va prinde nicĭ unulŭ. — Dumneḑeu nu se pripeşce nicĭ odată şi e sigurŭ de ajungerea scopului. — De-i închiḑĭ dracului uşa, întră în casă pe ferestră. —

*

Cea mai mică carte, ce s'a tipăritŭ din vremea lui Gutenberg până acum, este ediţiunea librarului Ulrich Hopli din Milanŭ a »Comediei divine« a lui Dante. Cartea e de 5 centimetri de lungă, $3^{1}/_{2}$ cm. lată şi 2 cm. grósă; nu se póte cetí, decâtŭ cu lupe puternice. Pe 500 foi, formatŭ 128°, conţine cele 14,233 versurĭ frumóse ale infernului, purgatorului şi paradisului, pe lângă unŭ portretŭ alŭ vestitului poetŭ florentinŭ. După tipărirea a 1000 esemplare, însă formele tiparului, pré gingaşe fiindŭ, s'au ruinatŭ.

Notiţe bibliografice.

Negriada epopeă naţională, partea II, va eşí de sub presă la finea lui Septembre. Cei carí posedŭ partea I. şi ar dorí sĕ-şĭ procure separatŭ şi partea II. au sĕ tramită preţulŭ de 2 fl. până la începutulŭ lui Septembre. După eşirea de sub presă părţile nu se mai vêndŭ separatŭ.

Opera întrégă (partea I. şi II) abonată înainte costă 3 fl. 50 ćr., după eşirea de sub presă se urcă preţulŭ.

Abonamentele a se adresá la autorulŭ Ar. Densuşanŭ în Iaşĭ.

Colectanţii primescŭ $10^{0}/_{0}$ rabatŭ.

Rectificare. In articlulŭ de fondŭ din Nr. trecutŭ: rêndulŭ alŭ 2-lea în locŭ de „privilegiulu" este a se ceti „prilegiulŭ" şi în art. »Serbărĭ istorice în Sibiiu« rêndŭ 2 în locŭ de: „conaţionalii' sĕ se citéscă „compatrioţii."

Editorŭ: **Iaćobŭ Mureşianu.**

Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureşianu.**

— »Bine, staţĭ voi acasă,« rĕspunse Eva şi eşì afară. Cum eş auḑĭ tropotulŭ cailorŭ şi musica fermecată. Venia tată-sĕu cu cele trei frunze, carĭ cântă. Alérgă bucurósă înainte lui şi bietu tată-sĕu cum o vede încremenesce, pentru că îşĭ aduse aminte ce făgăduise, şi trebuia sĕ-şĭ jertféscă copila. Dênsa îlŭ întrébă că ce are de s'arată aşa mâhnitŭ şi elŭ nu vrea sĕ spuie; însĕ pentru că dênsa nu 'lŭ lăsà în pace elŭ îi spuse ce învoială făcuse pentru ca sĕ dobîndéscă frunzele fermecate: spuse că se îndatorase către prinţu subpămêntenŭ ca sĕ îĭ dea pe fiinţa, care i va eşi mai întâi în cale, şi acum vede că fie-sa, pe care o iubesce ca pe ochii lui din capŭ, i-a eşitŭ mai întâi în cale.

Toţĭ supuşii impĕratului rĕmaseră încremeniţĭ cândŭ auḑiră ce aştepta pe buna lorŭ prinţesă. Impĕratulŭ era desnădăjduitŭ. Insĕ trebuia sĕ-şĭ ţie făgăduiala. Luà cu dênsulŭ pe iubita lui Evă, o duce în livade, o lăsă lângă alunŭ şi se întórse acasă plângêndŭ.

Plângea şi dênsa de frică şi mai cu sémă unde sĕ vedea singură, cândŭ ce sĕ veḑĭ! D'odată se deschise pămêntulŭ sub piciórele ei şi picà într'o odaie în care era numai aurŭ şi argintŭ. Insĕ nu se vedea nicĭ piciorŭ de omŭ.

Umblà încóce, umblà încolo, uitându-se cu mirare la lucrurile frumóse dimprejurulŭ ei; în sfĕrşitŭ, obosi şi se puse pe unŭ patŭ alŭ cărui aşternutŭ era mai albŭ ca spuma laptelui şi aşa de subţire că-lŭ puteai sparge cu limba. Peste câtă-va vreme se deschise o uşă în fundulŭ odăii. De prinţesă se apropià unŭ omŭ şi-i ḑise:

•Eu sunt prinţulŭ Hat şi palatulŭ ăsta este alŭ meu. M'a blăstĕmatŭ unŭ smeu ca sĕ nu potŭ fi vĕḑutŭ de nicĭ o fiinţă omenéscă. Nu potŭ dar sĕ viu lângă tine de câtŭ numai nóptea. Dar décă o sĕ ai credinţă în mine, are sĕ vie o vreme mai bună.

Apoi se culcà lângă dênsa. Când se crăpl de ḑiuă dînsu se sculà şi nu se mai întórse decâtŭ séra.

Aşa trecură multe lunĭ. Eva avea totŭ ce putea sĕ doréscă. Dacă câte odată tînja, frunzele fermecate cântau şi se înveseléu. Intr'o ḑi născù unŭ băiatŭ. Tótă ḑiua îlŭ mângăia pe copilaşu ei şi din ce în ce mai multŭ iubea pe bărbatu-seu, pe care nu-lŭ putea vedé.

Intr'o nópte venì mai târḑiu ca de obiceiu. Dînsa îlŭ întrebà din ce pricină întârḑiase. „Viu din oraşulŭ împĕratului, tatălui tĕu, şi-ţĭ aducŭ veştĭ noi. Tatălŭ-tĕu vré sĕ se însóre a doua óră. Ai vré sĕ-te ducĭ cu copilaşulŭ la nunta lui?«

Dînsa-i rĕspunse bucurósă, că primesce sĕ-se ducă, şi atuncĭ bărbatu-sĕu îi ḑise: »Numai, te rogŭ, sĕ-mĭ făgăduescĭ că nu o sĕ dai pe faţă taina traiului nostru. — Îţĭ făgăduescŭ din tótă inima« îi rĕspunse nevastă-sa.

A doua ḑi de diminéţă dênsa eşí îmbrăcată în haine scumpe, se urcà cu fiu-sĕu într'unŭ carŭ de aurŭ, care o duse într'o clipă la palatulŭ tătâne-sĕu.

La nuntă se strînsese lume nespusă. Toţĭ se bucurară când vĕḑură pe Eva aşa de frumósă şi aşa de bogatŭ îmbrăcată. Impĕratulŭ sĕ dete josŭ »de pe tronŭ,« îi eşì înainte şi muma ei vitregă şi cu surorile o strînseră în braţe şi se bucurară de bună venirea ei.

Pe urmă îi făcură felŭ de felŭ de întrebărĭ. Impărătésa vrea sĕ afle totŭ şi mai multŭ, ţinea sĕ scie ce felŭ de omŭ era prinţulŭ Hatŭ şi cum trăia. Insĕ Eva se ferea sĕ-i spuie adevĕrulŭ şi ea de ce-o vedea aşa de aceea o întrebá mai multe, până ce împĕratulŭ îi ḑise odată: »Ce ne pasă noĕ, dragă, sĕ scimŭ tóte astea? Destulŭ numai sĕ fie fata nóstră fericită.«

Impĕrătésa tăcù şi hotărì sĕ nu-o mai întrebe până nu o găsí odată vreme cu prilejŭ.

După ce se sfirşì nunta, care ţinuse mai multe ḑile, Eva sĕ suì ér în carulŭ ei de aurŭ şi se intórse acasă într'o clipă. Cum întrà în palatulŭ sĕu de sub pămêntŭ inima i-se veselì numai decâtŭ auḑindŭ cum cântau frunzele fermecate şi sĕ bucurà şi mai multŭ cândŭ venì bărbatulŭ ei şi-i spuse câtŭ de multŭ o iubesce şi că totŭ la dênsa se gândise câtŭ fusese la nuntă.

(Va urma.)

Cursulŭ la bursa de Viena
din 24 Iulie st. n. 1884.

Rentă de aurŭ ungară 6%	121.15	Bonurĭ croato-slavone	100.—
Rentă de aurŭ 4%	91.75	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	99.25
Rentă de hârtiă 5%	88.85	Imprumutulŭ cu premiu ung.	115.—
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	142.50	Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	114.70
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	96.10	Renta de hărtiă austriacă	80.85
		Renta de arg. austr.	81.65
		Renta de aurŭ austr.	103.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	118.50	Losurile din 1860	135.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	102.60	Acţiunile băncel austro-ungare	857.—
		Act. băncel de creditŭ ung.	305.—
Bonurĭ rurale ungare	101.50	Act. băncel de creditŭ austr.	303.80
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.50	Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.75
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	101.50	Napoleon-d'orĭ	9.67
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.25	Mărcĭ 100 împ. germ.	59.55
Bonurĭ rurale transilvane	101.25	Londra 10 Livres sterlinge	121.75

Bursa de Bucurescĭ.
Cota oficială dela 10 Iulie st. v. 1884.

Renta română (5%)	Cump.	$93\frac{1}{2}$	vênd.	94
Renta rom. amort. (5%)	»	$95\frac{1}{4}$	»	——
» convert. (6%)	»	97	»	98
Împr. oraş. Buc. (20 l.)	»	34	»	——
Credit fonc. rural (7%)	»	102	»	$102\frac{3}{4}$
» „ „ (5%)	„	$90\frac{1}{2}$	„	91
» » urban (7%)	»	101	»	102
» » » (6%)	»	97	»	98
» » » (5%)	»	$87\frac{1}{4}$	»	88
Banca naţională a României	»	1325	»	1422
Ac. de asig. Dacia-Rom.	»	328.	»	344
« » » Naţională	»	$244\frac{1}{2}$	»	—
Aurŭ	»	5.20.	»	—
Bancnote austriace contra aurŭ	»	2.07.	»	2.09

Cursulu pieţei Braşovŭ
din 25 Iulie st. n. 1884.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.15	Vênd.	9.17
Argint românesc	»	9.10	»	9.15
Napoleon-d'orĭ	»	9.65	»	9.67
Lire turcescĭ	»	10.90	»	10.96
Imperialĭ	»	9.90	»	9.96
Galbenĭ	»	5.62	»	5.66
Scrisurile fonc. »Albina«	»	100.50	»	101.50
Discontulŭ	»	7—10 % pe anŭ.		

Numere complete din „Gazetă“ dela 1 Ianuariu a. c. se mai află.

Acei domnĭ abonaţĭ ai noştri, carĭ au plătitŭ preţulŭ abonamentului pe una jumĕtate de anŭ séu pe unŭ anŭ, înainte de 1-a Aprilie a. c., sunt rugaţĭ a ne trimite diferenţa preţului urcatŭ dela 1 Aprile c., care pentru Austro-Ungaria face 2 fl., ér pentru România 8 lei.

ADMINISTRAŢIA „GAZ. TRANS.“

Nr. 587—884. 1—3

Concursŭ.

La scólele grăniţerescĭ sunt următórele staţiunĭ de învĕţătorĭ de conferitŭ:

1. La scóla din Voila, comitatulŭ Făgăraşului şi la cea din Riualbŭ, comitatulŭ Hunedórei postulŭ de învĕţătoriu diriginte cu salare anuale de câte 300 fl. val. austr.

2. La scóla din Copăcelŭ postulŭ de învĕţătoriu secundariu cu salariu anualŭ de 180 fl. v. a.

3. La scóla din Ţinţarĭ postulŭ unŭ alŭ treilea învĕţătoriu cu salariu anualŭ de 150 fl. v. a.

4. Eventuale la scóla din Orlatŭ postulŭ de învĕţătoriu adjunctŭ cu salariu anualŭ de 200 fl. v. a.

La toţĭ cuartirŭ liberŭ şi lemnele necesarie pentru focŭ.

Aceia, carĭ voiescŭ a ocupá una din staţiunile numite au de trămite cererea lorŭ provĕḑută cu tóte documentele prescrise de lege, celŭ multŭ până la 14 Augustŭ an. cur. la „Comitetulŭ administrativŭ alŭ fondului scolariu alŭ foştilorŭ grăniţarĭ din „regimentulŭ românŭ I. în Sibiu.

Tarifa anunciurilorŭ şi inserţiunilorŭ

în „Gazeta Transilvaniei.“

Anunciurĭ în pag. a IV linia de 30 litere garmond fl.—cr. 6

Pentru inserţiunĭ şi reclame pag. a III linia à . „ —„ 10

Pentru repeţirĭ se acórdă următórele rabate:

Pentru repeţirĭ de	3— 4 orĭ	10%
„ „ „	5— 8 „	15%
„ „ „	9—11 „	20%
„ „ „	12—15 „	30%
„ „ „	16—20 „	40%
Dela 20 de repeţirĭ în susŭ		50%

Pentru anunciurĭ ce se publică pe mai multe lunĭ se facŭ învoirĭ şi reducerĭ şi peste cele însemnate mai susŭ.

Braşovŭ 1|13 Maiŭ 1884.

10—25

Învitare de abonamentŭ la cele mai eftine ḑiare române.

„Amiculŭ Familiei“ ḑiarŭ beletristicŭ şi enciclopedicŭ-literarŭ — cu ilustraţiunĭ. Apare regulatŭ în 1/13-a şi 15/27-a ḑi a fie-cărei lune în numerĭ câte 2—3 cóle; — şi publică: novele, poesii, romanurĭ, aventurĭ picante, impresiunĭ de călĕtoriă, studii socialĭ; — articlii scientificĭ mai alesŭ din sferă economiei şi a higienei de casă. — »Scirĭ din lumea mare« cu preferinţă acelea, carĭ intereséză mai de aprópe societatea românéscă, — „principiă din viaţă şi notiţe de petrecere. Fie-care numĕrŭ este bogatŭ şi frumosŭ ilustratŭ. — Preţulŭ de prenumeraţiune pre anulŭ întregŭ e numai 4 fl. pre 1/2 anŭ 2 fl., pre 1/4 de anŭ 1 fl. v, a. — Pentru România pre anulŭ întregŭ 10 francĭ — lei plătibilĭ în bilete de bancă orĭ în timbre postalĭ.

„Preotulŭ romanŭ.“ Ḑiarŭ bisericescŭ, scolasticŭ şi literarŭ. Apare regulatŭ în 1-a şi 16-a ḑi (c. n.) a fie-cărei lune, în numerĭ câte de $1\frac{1}{4}$—$2\frac{1}{2}$ cóle şi publică: »articlii din sfera tuturorŭ sciinţelorŭ teologice« — tractate dogmatice, istorice, juridice, moralĭ, pastoralĭ, dar mai alesŭ ritualĭ, — predice pre dominecĭ, serbătorĭ şi diferite ocasiunĭ, mai alesŭ pentru ocasiunĭ funebralĭ, precum şi »schiţe de predicĭ,« şi orĭ-ce amenunte aplicabilĭ în predicĭ, »catechese« şi alte »învĕţăturĭ pentru poporŭ, tractate pedagogice, didactice, studii şi recensiunĭ literare, scirĭ — din sfera bisericéscă, scolastică şi literară — Preţulŭ de prenumeraţiune pre anulŭ întregŭ e 4 fl., pre 1/2 2 fl., pre 1/4 1 fl. — Pentru România pre anulŭ întregŭ 10 francĭ — lei, — plătibilĭ în bilete de bancă orĭ în timbre postalĭ.

„Cărţile Săteanului Românŭ.“ Pentru tóte trebuinţele poporului românŭ. Apare în fie-care lună câte una carte de 1—$1\frac{1}{3}$ cólă — şi publică: »novele poporale, istorióre, fabule, poesii, anecdote, proverbii« şi alte »amenunte de învĕţătură şi petrecere, cunoscinţe de economiă, industriă, higienă ş. a., — »scirĭ din lumea mare« mai alesŭ acelea cari mai de aprópe atingŭ pe poporulŭ nostru. — Preţulŭ de prenumeraţiune pre unŭ anŭ întregŭ e numai 1 fl. v. a., pentru România 2 francĭ 50 banĭ — plătibilĭ în timbre postalĭ.

Tóte aceste trei ḑiare deodată abonate costau pre anulŭ întregŭ 8 fl. v. a., pentru România 20 francĭ — lei.

Esemplare complete dela începutulŭ anului mai sunt câteva.

Aceia, carĭ vorŭ aboná tóte trei ḑiarele nóstre, orĭ barem doue din ele, vorŭ primí îndată gratis patru portrete fórte frumóse.

Numerĭ de probă se trimitŭ gratis orĭ cui.

A se adresá la: **Cancelaria „NEGRUŢIU“** în Gherla (Szamosujvár) unde se mai află încă de venḑare următórele **opurĭ de minune eftine:**

Amorŭ şi dincolo de mormĕntŭ. Novelă de Ponson du Terail, trad. de N. F. Negruţiu. Preţulŭ 30 cr. — **Biblioteca Săteanului Românŭ.** Cartea I., II., III., IV., cuprindŭ materii fórte interesante şi amusante. Preţulŭ la tóte patru 1 fl. — câte una deosebĭ 30 cr. — **Biblioteca Familiei.** Cartea I. Cuprinde materii fórte interesante şi amusante. Preţulŭ 30 cr. — **Colectă de Recepte** din economiă, industriă, comerciu şi chemiă pentru economĭ, industriaşĭ şi comercianţĭ. Preţulŭ 50 cr. — **Apologiă-** Discusiunĭ filologice şi istorice maghiare privitóre la Românĭ, învederite şi rectificate de Dr. Gregoriu Silasi. — Partea I. Paulŭ Hunfalvy despre Cronica lui Georg Gabr. Şincai. Preţulŭ 30 cr. — **Renascerea limbei românescĭ** în vorbire şi scriere învederită şi apreţiată de Dr. Gregoriu Silasi. Broşura I. şi II. Preţulŭ fie-căreia e 40 cr. — Ambele împreună 70 cr. — **Poesii** de Vasiliu Ranta-Buticescu. Unŭ volumŭ de 192 pagine cuprinde 103 poesii bine alese şi arangiate. Preţulŭ redusŭ (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr. — **Ifigenia în Aulida.** Tragediă în 5 acte, după Euripide tradusă în versurĭ de Petru Dulfu. Preţulŭ 30 cr. — **Ifigenia în Tauris.** Tragediă în 5 acte, după Euripide tradusă în versurĭ de Petru Dulfu. Preţulŭ 30 cr. — **Branda séu Nunta fatală.** Schiţă din emigrarea lui Dragoşŭ. Novela istorică naţională. Preţulŭ 20 cr. — **Elŭ trebue se se însóre.** Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruţiu. Preţulŭ 25 cr. — **Secretele alor trei nopţĭ séu trei morţĭ vii.** Romanŭ anglesŭ după Frankstein de Pamfiliu I. Grapini. Preţulŭ 50 cr. — **Herman şi Dorotea** după W. de Goethe traducţiune liberă de Const. Morariu. Preţulŭ 50 cr. — **Economiă** pentru scólele popor. de T. Roşiu. Ed. II, Preţulŭ 30 cr. — **Petulantulŭ.** Comediă în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioanŭ St. Şiuluţŭ. Preţulŭ 50 cr. — **Nu mĕ uita.** Colecţiune; de versurĭ funebralĭ urmate de iertăciunĭ, epitafie ş. a. Preţulŭ 50 cr.

Tóte acestea 20 opurĭ deodatŭ procurate se dau cu preţulŭ bagatelŭ de 3 fl. 60 cr.

Tipografia Alexi Braşovŭ.